



اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲



ارزنامان محیط زیست علمان

ارزیابی نقش گردشگری در توسعه پایدار مناطق روستایی ایران

فضل اله عزیزپورفرد^{۱*}، سارا قبادی علی آبادی^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس؛

F.azizpoorfard@modares.ac.ir

شماره تماس؛

^۲دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس؛

S.ghobadi@modares.ac.ir

چکیده

اغلب کشورها به ویژه کشورهایی که به لحاظ موقعیت جغرافیایی از مزیت جذب گردشگر برخوردار هستند، آن را در برنامه‌های توسعه ملی خود گنجانده‌اند تا از این طریق بتوانند فرایند توسعه ملی خود را تکامل بخشند. صنعت گردشگری در حال حاضر یکی از بزرگترین فعالیتهای صنعتی دنیاست و از سریع‌ترین صنایع در حال رشد و ابزاری برای افزایش درآمد ملی کشورهای کمتر صنعتی شده شناخته شده است. امروزه گردشگری به شکل‌های مختلفی از قبیل گردشگری شهری، گردشگری فرهنگی، گردشگری مذهبی، گردشگری کشاورزی، گردشگری روستایی، گردشگری عشایری، ژئوتوریسم و گردشگری طبیعی و غیره، مشاهده می‌شود. گردشگری روستایی نیز به عنوان یکی از مهمترین اشکال گردشگری، سهم برجسته‌ای را در این خصوص به خود اختصاص می‌دهد. بنابراین در دوران ما گردشگری روستایی یکی از مردمی‌ترین انواع صنعت توریسم محسوب می‌گردد. در این میان کشور ایران نیز به لحاظ موقعیت خاص جغرافیایی و داشتن عناصر مهم جذب گردشگری چون مناظر طبیعی، آثار باستانی، تنوع اقلیمی و تمدن ریشه‌دار جزء ده کشور اول جهان به لحاظ دارا بودن توانمندی‌های گردشگری می‌باشد که در تلاش است تا از اقتصاد تک پایه‌ای به سمت اقتصاد متنوع و با ثبات حرکت نمایند و در میان انواع مختلف گردشگری، رشد و توسعه گردشگری روستایی به دلیل تنوع و جاذبه‌های طبیعی روستاهای ایران از اهمیت اقتصادی و اجتماعی خاص برخوردار می‌باشد، و می‌تواند نقشی اساسی در جهت توسعه پایدار روستایی داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: توریسم، توسعه، توسعه روستایی، گردشگری، گردشگری روستایی